

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Luxuria occidit a[n]i[m]am r[at]ionale[m] [et] quo[...].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

conueniunt aīo sapiētū: qz fm Hiero. altos ac generosos spūs frāgunt: z de altis Luxuria
 stūmis cogitatioib; ad hūillimas detrahūt. Luxuria qz facit hoīes q̄rulosos: nō cōue/
 impatiētes: iracūdos: temerarios: fastidiosos: z fetētes: qz colit Induc fetore: z nit sapē
 breuit collit grāz oīs p̄tur. Hinc Lactāti^o. in. vj. li. vii. l. in. l. c. xxj. dē sic. **Artibus.**
 go q̄ vitati studet q̄ nō vult spē se dectpe: abijctat inimicas z noxtas volupta/
 tes q̄ aīaz sibi vīciāt: vt corp^o cibi dulces: p̄ferat p̄a falsis: eterna breuitib;: vt
 lla locūdis. nihil aspectu gratū sit: nisi qd̄ pie/iuste/steri videas nihil auditu su
 que nisi qd̄ altē aīaz: meliorēq; te reddit. hec Lactāti^o. **Dicam^o q̄ cū Hugone**
Luxuria ē imoderata carnis petulātia: dulce venenū: iportuna iues: p̄ictosa
porio: q̄ humanū corp^o debilitat: z viril' animi robur enervat. Ut vt ait **Hle**
ronym^o. Luxuria est ignis infernalis: cui^o materia gula: cui^o flāma supbia: cu
 tus scintille praua colloquia: cuius fumus infamia: cuius cinis immundicia:
 cui^o finis gehēna. **Itez Hiero. sup parabolas Salomōis. li. j. sup illud. vij. c. Luxuria**
Preciū em scortū vix vni^o panis est: ita inq̄: Recordare qz breuis est voluptas insatiabi
fornicatōis z p̄petua pena fornicatorū. Sicut em vni^o panis diurnā solū effu^o līs.
gat esurīē z nihilomin^o postea esurit: que comesto pane satur abscesserat. sic q̄
inrat ad scortū ad horā qdē euaporat libidinē: sed post paululū ardētiorē red
dit. Hec Hiero. Idcirco Quid. in. ij. li. de arte amādī sic ait.

Qd̄ iuuat exigui: pl^o est: qd̄ ledit amātes

Proponat aīo multa ferēda suo

Quor lepores in arbo: q̄t apes pascunt in h̄bula

Terula q̄t baccas: palladis arbor habet

Vitore q̄t conche: tor sunt in amore dolores.

Itez Quid^o in. ij. li. de remedio amorū: ita inq̄.

Artib; innumeris mēs oppugnat amantū

Ut lapis equoreis vndiq; pulsus ads

Hinc diu^o Hieronymus in sermone de assumptiōe purissime virginitis q̄ in
 cipit. Cogitū me o Paula z Eustochiū: sic dicit. Hoc habet impatiēs amor
 vt que desiderat semp inuenire se credat. Ignorat siquidē iudiciū: rōne multo
 tiens caret: modū nescit nec aliud cogitare pōt q̄ id qd̄ diligit. Amor nō accē/
 pit de impossibilitate solaciū: neq; ex difficultate remediū. hec Hiero. Ex dē
 ctis p̄z q̄ in venereis voluptatib; p̄ vna guttula dulcedinis inuenit abundan
 tia amaritudinis. Paucitas quidē mellis sed magna q̄ntitas fellis. Et ideo
 Greg. ait. Domentancū est qd̄ delectat: eternū p̄o qd̄ cruciat.

Luxuria occidit aīam rōnalē z quō.

Exto luxuria infert hoī grauisimū dānū q̄ ad aīam: qz illā occidit tol/
 lēdo grām dei q̄ viuit/nutrit/z sustentat. Dis q̄ppe act^o luxurie delibet tollit gra
 rar^o extra limites matrimonij est pctm̄ mortale: vt dicitū est. Aīa autē q̄ riā oīs p̄
 peccauerit mortali p̄a moriet: vt habet Ezechiel. xvij. ca. Et t̄do fornicatio ruz z o:
 simplex q̄ est soluta: cū soluta: est pctm̄ mortale. Un̄ scrius Tho. in. ij. q. c. lxxij. dicit aīaz
 ar. ij. p̄bat fornicationē simplicē pctm̄ mortale. Un̄ scrius Tho. in. ij. q. c. lxxij. dicit aīaz
 ar. ij. p̄bat fornicationē simplicē pctm̄ mortale. Nihil excludit a re/ Fornica/
 Bal. v. c. vbi enumerat q̄busdā pctis int̄ q̄ ponit fornicatio: ita sublungit di. esse pctm̄
 Qui talia agūt: regnū dei nō p̄sequūt: q̄ fornicatio simplex ē pctm̄ mortale. hinc mortale.
 Hiero. ad Fursā d̄ viduitate suāda: epla ic̄ptit. Obsecras l̄ris dē sic. Sola l̄/
 bido insita a deo ob liberoz p̄creationē: si fines suos egressa fuerit redūdat in
 viciū. Hec hiero. Propt̄ea Pau. Rom. j. ca. postq̄ multa pctā enūerant z int̄
 illa fornicationē: ita subdit. Digni sūt morte nō solū q̄ ea factū: s̄z etiā q̄ p̄sen/
 tiūt faciētib;. Et. j. ad Theb. liij. c. ait Paul^o. Hec ē ei volūtas dei sacrificatio
 v̄ia: vt abstineat; vos a fornicatiōe: vt sciat vnusq̄sq; v̄imyas suū possi dere in
 sacrificatiōe, z honore: nō in passiōe desiderij sicut z gētes q̄ ignorāt deū. **Fade**

De peccato

etiā ad ppositū illud qđ dicit̄ Tob. iij. c. Attēde tibi fili mi ab omī fornicatōe: z pter vrozē tuā nunq̄ patiaris crimē scire. Crimē autē vt exponit sc̄tus Tho- mas vbi s̄. importat pctm̄ mortale: q̄ fornicatio z omnis p̄cubitus q̄ est pter vrozē est pctm̄ mortale. Propterea ex determinatōe facta in p̄mo cōcilio qđ celebratū fuit in hierosolymis tpe apostolorū: vt habet̄ Actū. xv. c. mādatū suū it̄ p̄uersis ad fidē z p̄cipue gentilibz vt abstinēt se a fornicatōe: qz gentiles z pagani putabāt fornicatōe simplici sibi licere: qđ est erroneū. Hinc Dauid in ps̄. lxxij. Qm̄ ecce q̄ elōgant se a te p̄bunt: pdidisti omēs q̄ fornicāt abs te. Nota fm̄ Hugonē cardinale sup̄ h̄ passū: q̄ illi elōgant se a deo q̄ faciunt pctm̄. Nihil em̄ aliud elōgat hoīem a deo nisi pctm̄ mortale. Hoc est em̄ chaos ma- gnū firmatū inter deū z peccatores. Vñ Esa. lix. ca. dicit̄ sic. Ecce non est ab- breuiata manus dñi vt saluare neq̄at: neq̄ aggravata est auris eius vt nō ex- audiat: sed iniquitates vestre diuiserūt inter vos z deū vestrū. Et Prouer. xv. c. Longe est dñs ab impijs. Sed in p̄rariū sunt alie auctoritates. Nam de^o est vbiq̄ p̄ essentia/psentia z potentia. Ideo Hierē. xxij. ca. Deus e vicino ego sum dicit̄ dñs: z nō de^o de lōge. Et itēz in eodē ca. Nunqđ nō celū z terrā ego impleo: dicit̄ dñs. Respondet Hugo cardinalis sic. Prope dicit̄ dñs esse ma- lls p̄ iusticiā: sed longe dicit̄ esse p̄ gratiā: dicit̄ q̄. Qui elōgat se a te: non te a se. cum semp̄ sis p̄. vñ p̄ gratiā vel p̄ iusticiā: ideo tales p̄bunt. z merito: qz se ipsos elōgarunt a vita. Sequit̄. Perdidisti oēs q̄ fornicant abs te. Nota cum d̄r: pdidisti. i. perdes tu dñe de^o. Nā vñ verbo p̄terito p̄ futuro fm̄ morē p̄phe- ticū p̄ter certitudinē rei. Perdes. s. morte eterna omēs indistincte: sine accepti- one p̄sonaz qui fornicant. vel corporali fornicatione p̄ luxuriā: vel spūaliter p̄ perfiditā: vel criminaliter per quācunq̄ culpam mortale. Hinc Paulus. i. ad Corinth. ix. ca. ait. Neq̄ fornicarij neq̄ idolis seruientes: neq̄ adulteri: neq̄ molles: neq̄ masculoz cōcubitores: neq̄ fures: neq̄ auari: neq̄ ebriosi: neq̄ maledici: neq̄ rapaces regnū dei possidebunt. Et cū dicit̄ Dauid: abs te. id ē abstractus z illectus tēporalibz. Vel explana sic fm̄ eundē Hugonē. Tu do- mine deus pdidisti. i. amisisti: qz dñs amittit z quodammodo ignorat eos qui elōgati sunt ab eo p̄ peccatū mortale. Vñ quādo questiunt Adam perditum: di- xit Benef. iij. ca. Adā vbi es. Precipue autē perditū dicunt apud deū fornicato- res: quia ecōtrario casti z puri sunt cū eo z p̄rimi ei. Sap̄. vi. ca. Incoꝛru- ptio facit esse proximū deo. Hinc Isido. in. ij. lib. de sum. bo. ca. xxxix. dicit̄ ste- cudo. aie

Nota q̄
m̄ltiplici-
ter hōfor-
nicat̄.

Castitas
est plerū-
q̄ aie

Inter cetera septēvicia fornicatio maximi est sceleris. qz per carnis immunditā templū dei violat: z tollens membrū ch̄i facit membrū meretricis: maxime per carnis luxuriā humanū genus subdit diabolo q̄ per cetera vicia. Cum em̄ ille varijs tentamentis illectos homines conet̄ peruertere: magis tamen mechandi desiderū suggerit: qz vtrunq̄ sexū in hoc vicio amplius egrotare in- tendit. Demones scientes pulcritudinē esse anime castitatē: z per hanc homi- nem angelicis meritis e quibz illi lapsi sunt coequari: liuore percussi inuidie inijciunt per sensus corporis opus: desiderūq̄ libidinis. quatinus a celestibz deorsum delectā animā pertrahant secūq̄ quos vicerint glorientes ad tartara ducant. Hec Isido. Patet itaq̄ ex dictis q̄ luxuria occidit animā.

Luxuria destruit z cōsumit tēporalē substantiā.

Luxuria
cōsumit
bona tē-
poralia.

Primo luxuria nō solum infert homini omnia mala de quibz dixim⁹ sed etiam diuitias p̄sumit: z tēporalē substantiā destruit ac marisupia euacuat. Unde Salomon Prouerb. xxx. ca. ait. Qui nutrit scorru⁹ perdet substantiā. Clarum est enim q̄ illi qui sunt dediti venereis voluptatibz vacant continue comestationibz z ebrietatibz: quia vt ait Hieronym⁹. Vicina sibi sunt venter z genitalia: z vnū alteri subministrat: ex vicinitate membrorū sequitur confederatio victorum. Ideo exponunt omnē substantiam suam in s̄.